

Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym

ks. Andrzej Szaraj

„Miłosierni jak Ojciec, Idźcie i głoscie, Kościół na wzór Chrystusa...”

Do czego nas to prowadzi?

Uroczystością Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata zakończyliśmy kolejny rok duszpasterski w Kościele. Przez te 365 dni mogliśmy z ambon usłyszeć odważne tezy, by wbrew logice otaczającego nas świata wychodzić do każdego napotkanego człowieka i głosić mu orędzie Chrystusa. Przełom roku jest dobrym czasem, by dokonać w naszym życiu pewnych podsumowań. I warto zapytać siebie, czy faktycznie, choćby jedna osoba, dzięki moim staraniom, choć trochę zbliżyła się do Boga w tym ostatnim roku. Co zrobiłem w swoim życiu, żeby bardziej poznać mojego Stwórcę i Odkupiciela? Czy przykładem swojego życia według zasad Ewangelii pokazałem moim bliskim, jak być dobrym katolikiem? Warto odpowiedzieć sobie na te pytania, stając na progu nowego roku duszpasterskiego.

Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym! Oto hasło roku duszpasterskiego 2017/2018. Nie znaczy to oczywiście,

że ubiegłoroczne *Idźcie i głoscie* nasz już nie obchodzi, możemy zamknąć ten temat. Ciągłe jesteśmy powołani do apostołowania w naszym życiu, ciągle jesteśmy powołani do głoszenia Boga drugiemu człowiekowi. „Jezus rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje zle duchy będą wyrzucać, nowymi językami

mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśliby co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie” (Mk 16, 15-18). Wystarczy przeczytać z Markowej perykopy, co Jezus obiecał tym, którzy w niego uwierzą. Ważne jest to, byśmy nigdy nie poprzestali na samych tylko hasłach i wzniosłych zapewnieniach, lecz faktycznie, każdego dnia brali się do duchowej roboty głoszenia słowem i czynem Dobrej Nowiny o Tym, który w każdym sakramencie rodzi się w nas.

Ktoś może zapytać, jak połączyć ubiegły i rozpoczynający się rok duszpasterski w jeden cykl? Co ma Duch Święty do głoszenia? Otóż ma, i to bardzo wiele. Przypomnijmy sobie sytuację z Wieczernika po Wniebowstąpieniu Jezusa. Apostołowie uzupełnili swoje grono, powołując do posługi apostołowskiej Macieja – na niego bowiem padł los. Mimo, iż Jezus nawet czasem po kilka razy tłumaczył im swoją misję, pokazywał na czym polega Jego Królestwo, Apostołowie dalej nie mogli zrozumieć, co mają robić po śmierci swojego Mistrza. Zamknęli, więc drzwi na cztery spusty i siedzieli w Wieczerniku. „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderze-

nie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali.

Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął

jeden. **I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym**, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić” (Dz 2, 1-4). Dopiero wtedy, kiedy Duch Święty zstąpił na Apostołów, otrzymali oni łaskę głoszenia dzieła Jezusa Chrystusa wszystkim narodom. Dopiero wtedy Piotr mógł wyjść z Wieczernika na ulice Jerozolimy i na głos powiedzieć: „Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie uważnie mych słów! [...] Niech cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem!” (Dz 2, 14.36) Piotr wiedział, że tylko dzięki Duchowi Świętemu może dokonać takiego wyczynu. Dalej było już tylko lepiej. Apostołowie rozeszli się na krańce Judei i głosili Dobrą Nowinę. Dzięki łasce Bożej chwilę później na-

wrócił się Szawel, który dyszał żądzą zabijania chrześcijan. I to za Jego przyczyną Słowo Boże dotarło do centrum ówczesnego świata, czyli do Rzymu. Całą tę wędrówkę Dobrej Nowiny możemy poznać, śledząc Dzieje Apostolskie i Listy św. Pawła.

Słowem, nie da się iść i głosić Ewangelii bez pomocy Ducha Świętego. Dlatego jesteśmy ciągle powołani do tego, by **IŚĆ I GŁOSIĆ W MOCY DUCHA ŚWIĘTGO** Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie każdemu człowiekowi!!!

Rok duszpasterski zatytułowany „Jesteśmy napelnieni Duchem Świętym” wpisuje się w nowy program duszpasterski, który ma być zrealizowany w latach 2017-2019, a który nosi nazwę „Duch, który umacnia miłość”. Tak więc cały dwuletni program duszpasterski jest poświęcony 3 Osobie Trójcy Świętej – Duchowi Świętemu. I znowu, w tym miejscu, warto zadać sobie pytanie: Co ja wiem o Duchu Świętym? Bóg Ojciec – Stworzyciel Świata, Sędzia Sprawiedliwy; Jezus Chrystus? Odkupiciel człowieka, Bóg – człowiek, umarł na krzyżu dla naszego zbawienia, po trzech dniach zmartwychwstał, wstąpił do nieba. A Duch Święty? Gołębica, Wiatr? Myślę, że w przyszłorocznych numerach naszej gazety parafialnej na-

szą uwagę poświęcimy również Duchowi Świętemu, by bardziej rozumieć w jakiego Boga wierzymy.

Skoro Duch Święty, to i.... bierzmowanie. Jednym z zasadniczych celów obecnego roku duszpasterskiego będzie przypomnienie, czym jest i czym powinno być bierzmowanie w życiu dorosłego chrześcijanina, ponieważ wprowadzenie ochrzczonych, jak i bierzmowanych w tajemnicę wiary, wymaga odpowiedniej wizji drogi wiary oraz towarzyszących jej znaków, które unaoczniają kontakt z Bogiem. W przypadku sakramentu bierzmowania chodzi o to, aby wierzący mógł zostać włączony w misterium Zesłania Ducha Świętego oraz wynikającą z tego faktu aktywność w Kościele. Należy również ukazać związek jedności pomiędzy bierzmowaniem ,

a chrztem i Eucharystią, jak również podkreślić znaczenie osobistego wyboru Jezusa Chrystusa i odkrywania przynależności do Kościoła.

Każdy rok duszpasterski w Kościele posiada swoje cele, treści i sposoby realizacji:

Przyjrzyjmy się temu, co nas czeka w obecnym roku Ducha Świętego:

Cele:

- odkrywanie Osoby i darów Ducha Świętego,
- odnowienie w sobie Bożego synostwa, odkrycie własnej tożsamości chrześcijańskiej,
- ożywienie do bardziej świadomego udziału w życiu sakramentalnym,
- formowanie do czynnego zaangażowania się w życie wspólnoty parafialnej,

Treści:

- dary Ducha Świętego,
- pogłębienie świadomości daru Ducha Świętego, jakiego udziela Zmartwychwstały,
- działanie Ducha Świętego w sakramentach,
- formacja sumienia,
- powszechne powołanie apostoelskie,

Realizacja:

- zakorzenienie w osobistym wyborze Chrystusa i zaangażowanie we wspólnotę parafii,
- odkrywanie i umocnienie własnego powołania,
- troska o chrześcijańskie przeżywanie niedzieli,
- obecność ludzi wierzących w życiu społecznym, politycznym, gospodarczym i medialnym.

Powierzmy siebie, cały następny rok duszpasterski i kalendarzowy Duchowi Świętemu Ożywicielowi naszych dusz i naszego życia. Niech On nas zawsze prowadzi i będzie ciągłą inspiracją do życia według zasad Ewangelii.

Modlitwa papieża Leona XIII

Duchu Święty, Duchu Prawdy, przyjdź do naszych serc.

Obdarz narody Twoim światłem i Twoją jasnością, aby się zjednoczyły w wierze
i znalazły upodobanie w Tobie.

Duchu Stwórczo, stój nieustannie przy Twoim Kościele.

Obdarz go Twoją mocą i siłą, aby oparł się wszystkim wrogim napaściom.
Odnów swą łaską ducha sług swoich, których namaściłeś, aby wielbili Imię Ojca
i Jego Syna Jednorodzonego.

Modlitwa św. Augustyna

Oddychaj we mnie, Duchu Święty, abym święcie myślał.

Przymuszaj mnie, abym święcie postępował.

Pobudzaj mnie, abym miłował tylko to, co święte.

Umacniaj mnie, abym strzegł tego, co dobre. Strzeż mnie, Duchu Święty, abym Cię
nigdy nie utracił.

Modlitwa papieża Piusa XII

Przyjdź, Duchu Święty i uczynj moje ciało swoją świątynią. Przyjdź i pozostań ze
mną na zawsze. Udziel mi głębokiej miłości do Najświętszego Serca Jezusowego,
abym je ukochał z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich myśli i sił moich.

Oddaję Ci wszystkie władze mej duszy i mego ciała. Panuj nad moimi namiętnościami,
uczuciami i poruszeniami. Przyjmij mój rozum i moją wolę,
moją pamięć i wyobraźnię.

Duchu Święty, udziel mi obfitości Twojej skutecznej łaski. Obdarz mnie pełnią cnót.

Pomnażaj moją wiarę, umacniaj mą nadzieję, rozpalaj moją miłość.

Udziel mi Twych siedmiu darów, owoców i błogosławieństw. Pozwól mi być Twoją
świątynią i mieszkaniem całej Trójcy Przenajświętszej.